

NEI, hetta er ólekkurt!

Í stóran mun var það torført at gera av innan í sær sjálvum, um framförlurnar vóru flottar, stuttligar ella bara ótespiligar. Óvanligar vóru tær í hvussu er
Myndir: Jens Kristian Vang

Oddur á Lakjuni

Leygarnáttina kl. 00:40 kom amerikanski sirkusbólkurin Helzapoppin á pall á Spæliplássinum. Hetta er besta tíðspunkt sum er at spæla á festivali, og tí var spæliplássið á tremur, hóast eingin ordiliga vitsti, hvat fór at henda. Fá mundu havt væntað eitt sovorðið undarligt bland av sjálpvining og óráðtøkni.

Helzapoppin leggja stóran dent á at kalla seg eitt sideshow; alto. at tey framføra ikki gandakynstur, har gyklað verður fyri fólki. Tað, tú sært, er júst tað, sum hendir. Ætlaða styrkin í showinum eru teirra eginleikar at gera tilíkt, sum vanlig fólk ikki megna - ella kanska enn meir: at gera tilíkt, sum vanlig ikki høvdu kunna funnið uppá at gjørt.

Meira enn helvtin av tíðini fór við Zamora the Torture King - sokallaða torturkonginum.

Hann kom á pall við jøvnum millumbilum, og hevði hvørja ferð hættsligari og hættsligari mátar

at fara illa við sær sjálvum. Frá at eta eldlogar, fór hann til at tryggja eina knústa ljósperu. Hann legði seg seinni á knúst glas, og fekk ein festivalgest at hoppa uppi á sær. Áskoðararnir vóru satt at siga deildir ímillum eitt ynski um at fáa mannin at gevast, og forvitni um, hvat í allari víðu verð fór at henda næst. Til endans kom hann á pall við einari rúgvu av jarnpinnum, sum hann trýsti ígjøgnum armarnar, og ein ígjøgnum undirmunnin. Hetta var drigið út í eina óendaligheit, og tað var meira enn nakað annað ein sannur lætti, táíð hann endiliga gavst. Drongurin aftanfyrir meg gav ljóð til kensluna hjá flestu áhoyrarunum, táíð hann rópti "nei, hetta er ólekkurt!"

Harafturat undirhelt verturin við at trýsta majsborn upp í nösina, og fáa tey útaftur ígjøgnum eyguni.

Og ikki at gloyma við at trýsta eitt skurvublað langt upp í nösina.

Nokk mest atkomiliga undirhaldið hendan tíman var ein fíkur maður úr Budapest, sum balanseraði alt frá einum samanrúkkadum pengaseðla til ein

bakarovn á andlitinum. Stuttligast var táíð hann bjóðaði einum smádrongi upp á pallin og bað hann seta seg á ein stól. Hann lyfti so bæði stól og drong upp um høvd og javnvigaði hann á andlitinum.

Í stóran mun var það torført at gera av innan í sær sjálvum, um framförlurnar vóru flottar, stuttligar ella bara ótespiligar. Óvanligar vóru tær í hvussu er. Kvinnan í kallar seg Maegan Machine vendi rygg til, og verturin tveitti dartpílar eftir henni, so at teir stóðu fastir í bakinum. Og fólk klappaðu. Ein lítill maður kom á pall, og at síggja til var hansara einasta uppgáva at standa har og vísa, at hann hevði nógv hár um alt høvdið. Og fólk klappaðu.

Hetta var langt frá tað besta, sum var á G!, men

fólk flest tyktust at vera undirhildin - nokk mest av øllum tí at tað var so ótrúliga margháttligt, tað heila. Sigast má so eisini at hetta var besta tíðin at framføra. Klokkan 1:00 leygarkvöld er fjöldin á Spæliplássinum altíð tendrað og við uppá tað, líkamikið hvat hendir á pallinum. Hetta sóðu vit til dómis betri enn nakrantíð táíð Johnny Reimar framfórði júst hetta tíðspunktið fyrraárið.

post@sosialurin.fo

